

Arrest

nr. 85 003 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. THOENG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 24 november 1972 te Bwiam, Gambia. U behoort tot de Jola etnie en bent moslim. Vanaf 1991 leefde u in Sukuta, Western Division. U volgde hier een opleiding 'bouw en constructie' van 1991 tot 1993 en ging nadien aan de slag in het bouwbedrijf van uw oom. U zou hier uiteindelijk werken tot 2000, om nadien zelf een bouwbedrijf te beginnen samen met uw oudste broer, een bedrijf dat eveneens in Sukuta is gelegen. In 2000 bent u gehuwd met (A.B.), met wie u vijf kinderen heeft. Uw echtgenote was zwanger toen u Gambia diende te verlaten en is op 14 februari 2012 bevallen van jullie vijfde kind.

In de loop van 2010 kreeg u een renovatieproject aangeboden bij de Gambiaanse ex-minister van communicatie Amadou Scattered Janneh. U kreeg deze job via een familielid van de ex-minister, wiens familie u al langer kende. Tijdens dit renovatieproject leerde u Amadou Janneh wat beter kennen, en hij apprecieerde uw werk heel erg. Tijdens jullie gesprekken probeerde hij ook te peilen naar uw politieke mening over het huidige bewind in Gambia. U vertelde hem dat u slechts eenmaal had gestemd tijdens de presidentsverkiezingen en eenmaal tijdens een referendum. De andere keren kon u niet gaan stemmen omdat u telkens elders was voor één van uw bouwprojecten. Jullie namen elkaar in vertrouwen en Amadou Janneh vertelde u dat hij voorstander was van een verenigde oppositie tegen de huidige president Jammeh. In 2011 vroeg Amadou Janneh aan u of u hem niet wilde helpen met het verspreiden van t-shirts waar opschriften op stonden tegen het huidige regime in Gambia. Hij vroeg u om enkele personen rond te rijden in uw streek omdat u deze regio goed kende. U ging in op zijn vraag en reed enkele personen rond in een pick-up van de ex-minister, maar u merkte dat de personen die achteraan zaten de t-shirts gewoon naar willekeurige personen gooiden. U vond dit te riskant en ging meteen terug naar het bureau van Amadou Janneh. U vertelde hem dat u dit geen veilige manier van werken vond, en vroeg of u een aantal t-shirts mee mocht nemen die u dan vervolgens aan personen zou geven die u vertrouwde. U nam uiteindelijk 35 t-shirts mee, waarvan u er 34 weggaf en één zelf bijhield. Op 11 juni 2011 kwam u terug aan in Sukuta nadat u elders een ander project diende af te werken, en wou u naar Amadou Janneh gaan. Het bureau van de ex-minister bevindt zich in Bijilo, en het is hier dat jullie hadden afgesproken. Onderweg hoorde u echter geruchten dat Amadou Janneh was aangehouden, en u besloot om onmiddellijk terug te keren naar Sukuta. U contacteerde uw broer en die raadde u aan om tijdelijk op een andere plaats te gaan wonen. U ging dan ook naar een andere woning in de buurt van Sukuta die u aan het verbouwen was en bleef hier enkele dagen. Na een week besloot u ook deze plaats te verlaten, en naar Bajiga te gaan, een dorp waar uw grootouders wonen, net over de grens in Senegal. Hier vernam u dat de politie uw woning was binnengevallen, en dat uw echtgenote mee werd genomen voor ondervraging. Tijdens deze inval werd er ook een t-shirt gevonden, met de opschriften gericht tegen de president en zijn regime. Uw vrouw werd dezelfde dag nog vrijgelaten en kwam u wat later bezoeken in Bajiga, waar ze u een krant bracht met het nieuws over de aanhouding van Amadou Scattered Janneh, en het visitekaartje van zijn advocaat. Uw broer had immers contact opgenomen met deze advocaat om raad te vragen, waarop de advocaat uw zwangere vrouw aanraadde om jullie woning te verlaten, waarop ze naar haar ouders trok. Uzelf bleef nog tot begin september 2011 in Senegal, maar voelde zich ook hier niet meer veilig, waarop u besloot om naar Mauretanië te gaan met de hulp van een vriend. In Mauretanië bleef u enkele dagen en legde u contacten met enkele mannen die u naar Italië, per boot, konden loodsen tegen de betaling van een som geld. In Italië reisden jullie per wagen verder naar België waar u op 18 september 2011 aankwam. Twee dagen later op 20 september 2011 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U beweert uw land van herkomst ontvlucht te zijn uit vrees opgepakt te worden door de Gambiaanse autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid in de activiteiten van ex-minister Amadou Scattered Janneh, die opgepakt en veroordeeld werd door de Gambiaanse autoriteiten omwille van verraad, waarbij uw rol erin zou bestaan hebben t-shirts, waarop teksten afgedrukt stonden gericht tegen het huidige Gambiaanse regime, te verdelen (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7).

Volgende bedenkingen kunnen echter gemaakt worden bij de door u aangehaalde verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS.

Zo slaagt u er niet in uw band met de voormalige minister van communicatie Amadou Scattered Janneh - zoals u die schetst tijdens uw gehoren - aannemelijk te maken tijdens het gehoor. U verklaart dat u deze ex-minister in 2010 heeft leren kennen nadat u via een familielid van hem een contract had weten te verkrijgen waarbij u met uw bouwbedrijf een van de woningen van deze ex-minister mocht renoveren (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Tijdens deze renovatiewerken zouden jullie elkaar leren kennen hebben en geleidelijk aan een vertrouwensband hebben opgebouwd, nadat Amadou Scattered Janneh naar uw politieke overtuigingen gepeild zou hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart tijdens het gehoor dat u Amadou Scattered Janneh voor het eerst ontmoet heeft in 2010 nadat u het renovatieproject had verkregen; u beweert dat u andere familieleden van de ex-minister al langer kende (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Toch zijn uw verklaringen over deze Gambiaanse ex-minister niet voldoende overtuigend te noemen. U weet weliswaar dat deze man afkomstig is uit Gunjur, dat hij minister van communicatie is geweest gedurende een korte periode en dat hij in de Verenigde Staten heeft gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9), maar op relatief evidente vragen over de ex-minister, die zouden moeten kunnen

beantwoord worden door iemand die hem persoonlijk kent, moet u echter het antwoord schuldig blijven. Belangrijk is ook om op te merken dat deze zaak ruime aandacht heeft gekregen in de Gambiaanse media waarbij de rechtszaak en beschuldigingen tegen Amadou Scattered Jannah uitgebreid besproken werden. Het is opvallend dat u niet meer informatie over de ex-minister kan verschaffen dan deze informatie die in de Gambiaanse media werden aangehaald. Zo weet u wel dat Amadou Scattered Jannah minister van communicatie is geweest in de Gambiaanse regering, maar wanneer u gevraagd wordt wanneer hij dan minister is geweest, antwoordt u dat u het niet zeker weet, maar dat u denkt dat het in 2010 moet geweest voordat u hem leerde kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.9), terwijl hij in feite minister geweest is van april 2004 tot juni 2005 (zie landeninformatie, administratief dossier), wat toch wel een groot tijdsverschil is. Gevraagd of jullie dan niet praatten over de periode dat hij minister was, antwoordt u dat u hem er nooit iets over gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9), wat toch vreemd is aangezien de reden waarom hij u gevraagd zou hebben om t-shirts te helpen verdelen, net het feit was dat jullie over politiek praatten, omdat de ex-minister uw mening wilde weten over de politieke situatie in Gambia. Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u hem dan nooit gevraagd heeft waarom hij ooit minister was geworden, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U verklaart verder dat hij nooit gezegd heeft waarom hij is afgetreden als minister, en u voegt eraan toe dat u niet wist dat hij minister was geweest toen u hem kende (zie gehoorverslag CGVS, p.9), wat toch wel erg vreemd zou zijn. Vervolgens gevraagd wanneer u dan vernomen heeft dat hij ooit minister is geweest, antwoordt u merkwaardig genoeg dat u het wel wist vanaf de eerste dag dat u voor hem werkte, maar dat u hem er nooit iets over gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Uw bewering in acht genomen dat jullie in de loop der maanden elkaar vertrouwden, is het niet heel erg aannemelijk dat u hem nooit iets zou gevraagd hebben over zijn periode waarin hij minister van communicatie is geweest, des te meer gezien uw verklaringen dat jullie toch over politiek spraken, wat de aanleiding zou geweest zijn van zijn vraag of u hem niet wou helpen met het verspreiden van de bewuste t-shirts. U weet evenmin of Amadou Jannah al dan niet lid is van een politieke partij. Als u immers gevraagd wordt of hij lid was van een bepaalde politieke partij, antwoordt u in eerste instantie van niet, om eraan toe te voegen dat u ervan uitgaat dat hij lid moet geweest zijn van de partij van de president, de 'APRC', aangezien de president zou gezegd hebben dat je lid moest zijn van zijn partij indien iemand lid wil worden van de regering (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of hij na zijn ministerschap lid van een partij was, antwoordt u dat u het niet weet en verklaart u dat het enige wat u weet is dat hij deel uitmaakt van de oppositie maar dat u niet weet de welke, ook al omdat u nooit een oppositieleider bij hem hebt gezien (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Het is toch ook vreemd te noemen dat u niet weet of Amadou Jannah al dan niet lid was van een bepaalde oppositiepartij aangezien de activiteiten waar u beweert aan te hebben deelgenomen net kaderden in acties gericht tegen het huidige Gambiaanse bewind. Verder beweert u wel dat u via een familielid van de ex-minister bij hem werd geïntroduceerd, maar wanneer de vraag gesteld wordt of u zijn gezin kent, antwoordt u dat u zijn vrouw hebt gezien, en een kind van hem (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd naar de naam van zijn echtgenote, antwoordt u dat hij u wel heeft voorgesteld aan haar maar dat hij haar naam niet heeft gezegd (zie gehoorverslag CGVS, p.11), wat toch ook enigszins vreemd is. Gevraagd of Amadou Jannah ooit in het buitenland heeft verbleven, haalt u terecht aan dat hij in de Verenigde Staten heeft gewoond, en dat hij is teruggekomen naar Gambia om vervolgens minister te worden in de regering van president Jammeh (zie gehoorverslag CGVS, p.10-11). Gevraagd waar hij dan woonde in de Verenigde Staten, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens wordt u gevraagd wanneer Amadou Jannah is teruggekeerd naar Gambia, waarop u antwoordt dat het in 2009 moet geweest zijn, terwijl hij in feite in 2004 naar Gambia terugkeerde om vervolgens minister van communicatie te worden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Gevraagd of hij lang in de Verenigde Staten is geweest, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.11).

Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te kunnen stellen dat u er niet in slaagt uw persoonlijke vertrouwensband met Amadou Scattered Jannah aannemelijk te maken.

Verder kunnen er nog enkele bedenkingen gemaakt worden betreffende de beweerde activiteiten van Amadou Scattered Jannah, waaraan u zou hebben deelgenomen door te helpen met de verdeling van welbepaalde t-shirts, zoals u verklaart tijdens het gehoor. U beweert immers dat de ex-minister op een bepaald moment vroeg of u hem wou helpen met het verdelen van t-shirts waar teksten op afgedrukt stonden die tegen het Gambiaanse regime gericht waren (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U zou enkele personen moeten rondrijden in de regio die u goed kende, waarop u zou ingegaan zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.7), maar toen u echter merkte dat de personen die u diende rond te rijden de t-shirts zomaar willekeurig naar buiten gooide, bent u onmiddellijk gestopt en teruggekeerd, en zou u tegen de ex-minister gezegd hebben dat u het te riskant vond om zo te werk gegaan; u zou vervolgens voorgesteld hebben om zelf een aantal t-shirts mee te nemen om die vervolgens aan personen te geven die u vertrouwde (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Volgens uw verklaringen tijdens het gehoor zou u 35 t-shirts hebben meegenomen, waarvan u er 34 zou

hebben uitgedeeld en u er één voor uzelf zou hebben gehouden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat het merkwaardig is dat u niet lijkt te kunnen antwoorden op de vraag aan wie u deze t-shirts dan heeft gegeven. Wanneer u deze vraag immers wordt gesteld tijdens het gehoor, antwoordt u in eerste instantie dat u ze op verschillende plaatsen heeft weggegeven, en vraagt u of u ook namen moet geven (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer de interviewer u er vervolgens op wijst dat u eerder toch had gezegd dat u de t-shirts had gegeven aan personen die u vertrouwde, en dat u deze personen bijgevolg gekend moet hebben, verklaart u dat u die mensen kende, maar op een manier dat u gewoon mensen aansprak die u dacht te vertrouwen aan wie u dan vervolgens vroeg of zij nog anderen kende (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Het is echter merkwaardig dat u niet meer concreet kan aangeven aan welke personen u deze 34 t-shirts zou hebben weggegeven, gezien uw bewering dat u de t-shirts had weggegeven aan personen die u vertrouwde omdat u geen risico's wou nemen zoals de anderen dat wel deden. Uit deze verklaring kan bovendien afgeleid worden dat u er zich wel degelijk bewust van was dat het verdelen van deze t-shirts toch enige risico's inhield, waardoor redelijkerwijze kan verwacht worden dat u weet aan welke personen u de bewuste t-shirts zou hebben gegeven. Het feit dat u bovendien leek te beseffen dat u enige risico's nam via het verdelen van zulke t-shirts wijst eveneens op enige betrokkenheid in de activiteiten van ex-minister Jannah, die volgens uw verklaringen de oppositiepartijen wilde verenigen. Uw kennis over deze activiteiten van de ex-minister en over andere personen die hierbij betrokken waren, zijn echter opvallend beperkt, en komt niet verder dan de gegevens hieromtrent die in de Gambiaanse media besproken werden. Gevraagd wie er nog actief was in deze activiteiten, antwoordt u dat u dat u ze niet heeft gekend, maar dat hun namen in de krant staan (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U voegt er ook nog aan toe dat u op 11 juni 2011, de dag dat u naar de ex-minister wou gaan totdat u hoorde dat hij aangehouden was, de anderen zou ontmoeten, maar dat dit uiteindelijk niet is doorgegaan (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u dan nooit andere personen heeft ontmoet, antwoordt u dat u enkel de mensen heeft ontmoet die u heeft rondgereden (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U vernoemt vervolgens de drie personen die u zou hebben rondgereden, namelijk Modou Keita, Ebrima Jallow en Michael Thomas (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, zijn deze drie personen samen met Amadou Scattered Jannah opgepakt en veroordeeld, zoals uitgebreid besproken werd in de Gambiaanse media (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is bijgevolg opvallend dat u enkel deze drie personen kan vernoemen als personen die u kende en die eveneens actief waren voor deze ex-minister, en dat u hoegenaamd geen andere personen kent die betrokken waren in de activiteiten van de ex-minister maar niet in de media besproken werden. U beweert bovendien dat het deze drie personen zouden zijn geweest die u zou hebben rondgereden om de t-shirts te verdelen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uit informatie blijkt nochtans dat één van hen, met name Michael Thomas, verantwoordelijk was voor het printen van de t-shirts, en dat de twee anderen instonden voor de verdeling van de t-shirts (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u nogmaals gevraagd wordt of u dan geen andere personen ontmoet heeft, verklaart u dat u deze mensen zou ontmoeten op de dag dat u hoorde dat de ex-minister zou zijn opgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p.12), wat enigszins opmerkelijk is aangezien u blijkbaar toch al eerder had geholpen bij de activiteiten van de ex-minister. Gevraagd wie de bewuste t-shirts eigenlijk maakte, antwoordt u dat de ex-minister u deze t-shirts gewoon getoond heeft in zijn woning (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Wanneer u wat later gevraagd wordt wie de t-shirts printte, moet u het antwoord schuldig blijven, en gevraagd waar de t-shirts dan gemaakt werden, antwoordt u dat u ze gaan halen bent in Brusubi, maar dat u niet weet of ze er ook gemaakt werden (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Tijdens het gehoor wordt u eveneens meer uitleg gevraagd over de groep rond de ex-minister die verantwoordelijk was voor de activiteiten die gericht waren op het bijeenbrengen van de oppositie en op de verandering van regime. Wanneer u gevraagd wordt wat voor een groep het was, en of jullie een naam hadden, antwoordt u dat het geen groep is zoals een politieke partij, maar dat jullie als doel hadden om de oppositie samen te brengen, maar dat jullie geen echte partij waren met een naam (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt nochtans dat de groep die de ex-minister rond zich had verzameld, de naam 'coalition for change' zou hebben gehad, en dat deze groep bovendien niet enkel actief was in Gambia zelf, maar eveneens in het buitenland (zie landeninformatie, administratief dossier). Wanneer u gevraagd wordt of de ex-minister enkel actief was in Gambia zelf, of ook in het buitenland, antwoordt u dat u over het buitenland niets wist, en dat u enkel weet heeft van een krant die vanuit het buitenland werkt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). **Uw kennis over de activiteiten van en de groep rond ex-minister Jannah kan bijgevolg eerder beperkt genoemd worden, waardoor uw deelname aan deze activiteiten enigszins in twijfel kan worden getrokken. Tot slot kunnen er ook nog enkele bemerkingen gemaakt worden betreffende de problemen die u zou hebben gehad met de Gambiaanse autoriteiten, die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vlucht naar het buitenland.** Zo verklaart u dat u op 11 juni 2011 had afgesproken met de ex-minister in zijn kantoor in Bijilo, maar dat u – toen u op weg was naar deze afspraak – vernam

dat hij was aangehouden (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U zou hierop onmiddellijk besloten hebben om terug te gaan naar Sukuta, omdat u dacht dat hij wel eens opgepakt zou kunnen zijn omwille van de bewuste t-shirts (zie gehoorverslag CGVS, p.14). U zou vervolgens, na overleg met uw broer, beslist hebben om onder te duiken in één van de huizen die u aan het renoveren was in de buurt van Sukuta waar u uiteindelijk ongeveer een week zou hebben verbleven (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Nadien zou u terug naar Sukuta zijn gegaan, om vervolgens naar Bajiga te gaan, net over de grens in Senegal, waar uw grootouders woonden, en waar het volgens u veiliger was om het vervolg van de gebeurtenissen af te wachten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Hierbij kan terzijde opgemerkt worden dat u de verschillende data tijdens het gehoor door elkaar lijkt te halen. Zo spreekt u nu eens van 11 juni 2011 als dag waarop u had afgesproken met ex-minister Janneh, en andere keren dan weer van 11 juli 2011, als dag waarop u de ex-minister zou ontmoeten (zie gehoorverslag CGVS, p.7, p.12 en p.13-14). Ook tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken heeft u het over de maand juli waarin u ondergedoken zou zijn nadat u zou vernomen hebben dat Amadou Janneh zou zijn aangehouden (zie vragenlijst CGVS, dd.8 december 2011, p.3, zie administratief dossier). Tijdens het gehoor voor het CGVS wordt u daarom gevraagd wanneer ex-minister Janneh werd aangehouden door de Gambiaanse autoriteiten, waarop u antwoordt dat het net was voordat jullie een afspraak hadden op 11 juli, en dus net voordat u was teruggekeerd naar Sukuta van een ander bouwproject (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt de ex-minister te zijn opgepakt op 7 juni 2011 door Gambiaanse veiligheidsdiensten (zie landeninformatie, administratief dossier). Redelijkerwijze kan dan aangenomen worden dat u op 11 juni 2011 een afspraak zou hebben gehad met de ex-minister, maar het blijft opvallend dat u deze data met elkaar lijkt te verwarren. Wanneer u bovendien gevraagd wordt wanneer de ex-minister u gevraagd zou hebben om te helpen met de verdeling van de t-shirts, antwoordt u dat het begin juni 2011 moet geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.11), terwijl u later aangeeft tijdens het gehoor dat u, nadat u de t-shirts zou hebben verdeeld, naar een andere plaats zou zijn gegaan voor een ander bouwproject waar u een maand zou hebben verbleven, om nadien terug te keren naar Sukuta, waarop u naar de ex-minister wilde gaan (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Uw verklaring echter dat ex-minister Janneh u slechts begin juni 2011 zou hebben gevraagd of u hem wou helpen bij zijn activiteiten, en dat u na het verdelen van de t-shirts vervolgens een maand naar een ander bouwproject zou zijn gegaan, lijkt niet te rijmen met de objectieve informatie waaruit blijkt dat de ex-minister op 7 juni 2011 werd opgepakt. De eerste rechtbankzittingen waarbij de vier beschuldigten dienden te verschijnen, vonden immers reeds plaats in de loop van de maand juni 2011, zoals uit objectieve informatie blijkt (zie landeninformatie, administratief dossier).

Verder is het opmerkelijk dat u beweert in eerste instantie te zijn ondergedoken in een woning in de buurt van Sukuta, om vervolgens naar uw grootouders net over de grens met Senegal te gaan; u beweert dat u al die tijd contact had met uw echtgenote en broer om op de hoogte te blijven van de gebeurtenissen (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Kort na uw aankomst in Bajiga zouden enkele agenten in uw woning zijn binnengevallen waarbij uw woning doorzocht werd, en waarbij uw echtgenote zou zijn meegenomen voor ondervraging (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Tijdens deze huiszoeking zouden de agenten het bewuste t-shirt hebben gevonden in uw woning (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Hierbij kan de vraag gesteld worden waarom u onmiddellijk zou zijn ondergedoken nadat u had vernomen dat ex-minister Janneh was aangehouden, omdat u vermoedde dat de acties met de t-shirts er wel eens iets mee te maken zouden kunnen hebben, maar dat u tegelijkertijd zou nagelaten hebben om het bewuste t-shirt uit uw woning te laten halen. Nochtans had u volgens uw verklaringen voldoende tijd om dit te doen of te laten doen, gezien uw bewering dat de agenten slechts zijn binnengevallen nadat u in Senegal was aangekomen, meer dan een week nadat u was ondergedoken, volgens uw verklaringen. Verder heeft u er eveneens geen idee van waarom de politie of hoe de Gambiaanse veiligheidsdiensten te weten zouden zijn gekomen dat u eveneens de ex-minister zou hebben geholpen in het verspreiden van t-shirts. Wanneer u deze vraag gesteld wordt tijdens het gehoor, antwoordt u dat u het niet weet, maar dat misschien een van de beklagden uw naam zou hebben gegeven, al voegt u eraan toe dat Amadou Scattered Janneh dit nooit zou doen (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8).

Voorts beweert u dat uw echtgenote u is komen bezoeken in Senegal, nadat ze was meegenomen en ondervraagd door de politie; u verklaart dat ze rond de 27ste juli 2011 naar Senegal moet zijn gekomen, en dat ze een krant had meegebracht, met daarin nieuws over de Janneh-zaak, en een visitekaartje van de advocaat van de vier beklagden, Lamin Camara, die uw broer zou hebben geraadpleegd, en die vervolgens uw echtgenote zou hebben aangeraden jullie woning te verlaten. Hierbij kan de vraag gesteld worden waarom uw echtgenote dergelijk risico zou nemen, door u te komen bezoeken in Senegal, terwijl ze net ervoor nog was meegenomen door de politie waarbij haar gevraagd werd waar u verbleef, volgens uw verklaringen tijdens het gehoor. Het is merkwaardig dat uw echtgenote dergelijke risico's zou nemen. **Bovenstaande bemerkingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.**

U legt **tot slot** nog enkele documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Zo legt u uw Gambiaanse identiteitskaart en Gambiaans rijbewijs neer ter bevestiging van uw identiteit, maar die wordt in deze beslissing niet in twijfel getrokken. U legt eveneens de geboorteaktes van uw vier kinderen, (F.), (B.), (M.L.) en (S.) voor, maar ook hun identiteit wordt niet in twijfel getrokken. Verder overhandigt u op het CGVS een Gambiaanse krant 'Foroyaa newspaper', dd.20-21 juli 2011, waarin een artikel gewijd wordt aan de Janneh-rechtszaak. Uw naam komt echter niet voor in dit krantenartikel, zoals uzelf ook bevestigt tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.5), zodat dit artikel niets wijzigt aan bovenstaande vaststellingen. Het kan beschouwd worden als één van de vele krantenartikelen die verschenen zijn in Gambia en die de rechtszaak rond ex-minister Janneh ter sprake brachten. U legt eveneens het visitekaartje neer van advocaat Lamin Salifu Camara, de advocaat van de vier beklaagden in de rechtszaak rond Amadou Scattered Janneh, maar ook dit verandert niets aan de hierboven besproken bemerkings, aangezien een louter visitekaartje van een welbepaalde advocaat niets zegt over uw beweerde betrokkenheid in de activiteiten van ex-minister Janneh, en de eventuele beschuldigingen van de Gambiaanse autoriteiten tegen uw persoon.

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te mogen stellen dat u er tijdens het gehoor niet in slaagt uw beweerde problemen met de Gambiaanse autoriteiten aannemelijk te maken, aangezien uw verklaringen betreffende uw beweerde persoonlijke band met deze ex-minister niet overtuigend zijn, en aangezien uw verklaringen over de activiteiten van de ex-minister tegen het huidige Gambiaanse regime en uw beweerde betrokkenheid hierin evenmin weten te overtuigen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een enig middel aan dat verweerder een manifeste beoordelingsfout beging en beroept zich op de schending van de algemene zorgvuldigheidsplicht, van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur", van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en van artikel 48 en 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Hij erkent dat het mogelijk is dat hij, omwille van de verlopen tijd of de intensiteit van de gebeurtenissen vaag of onnauwkeurig is bij het geven van data, plaatsen en andere details. Er moet rekening mee worden gehouden dat hij zich niet alle details kan herinneren, deze niet nauwgezet kan verhalen of feiten kan verwarren.

Inzake de motivering dat hij zijn persoonlijke vertrouwensband met ex-minister Janneh niet aantoonst merkt verzoeker op dat het logisch is dat hij zich gereserveerd opstelde ten aanzien van een ex-minister. Hoewel vaststaat dat er tussen hen een vertrouwensband was is het normaal dat een zekere afstand werd bewaard tussen een ex-minister en een burger.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) oordeelt volgens verzoeker ten onrechte dat hij een beperkte kennis heeft over de activiteiten van de groep rond Janneh.

Hij gaf een gedetailleerde omschrijving van de activiteiten waaraan hij deelnam en herhaalt zijn verklaringen ter zake, afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS. Dat hij de namen niet kon geven van de personen aan wie hij de T-shirts gaf, kan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet ondermijnen. Het is niet denkbeeldig dat hij met deze mensen praatte over acties tegen het bewind en hieruit heeft kunnen concluderen dat de betreffende personen zijn gedachtegoed deelden, en dit zonder dat hij hun naam moest vragen.

Dat hij slechts de namen van Modou Keita, Ebrima Jallow en Michael Thomas kon noemen is evenmin ongeloofwaardig daar dit de enige personen uit de groep rond Janneh waren waarmee hij in contact kwam. Het verdelen van T-shirts deed hij immers alleen.

Verzoeker stelt dat het gegeven dat hij niet op de hoogte was van de taakverdeling binnen de groep rond Janneh evenmin afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Verder stelt hij de naam van deze groep wel te kennen en acht hij het ongeloofwaardig dat hij deze niet gaf bij het CGVS aangezien hij deze wel meedeelde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Waar het CGVS stelt dat hij niet meer kon vertellen over de activiteiten van Jannah dan hetgeen in de media werd bericht, repliceert verzoeker dat hij geen kennis kon krijgen van deze media omdat hij in Bajiga was en omdat deze zaken daar niet aan bod kwamen in de media.

Omtrent de motivering die zijn problemen met de Gambiaanse autoriteiten in twijfel trekt, betoogt verzoeker dat het verwisselen van data logisch is gelet op de sedertdien verlopen tijd. Dat hij vergat de T-shirts weg te halen doet evenmin afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Ook is het logisch dat hij niet weet hoe de Gambiaanse veiligheidsdiensten te weten kwamen dat hij betrokken was bij de groep rond Jannah. Hij opereerde immers steeds alleen en wist niet wie er van zijn betrokkenheid op de hoogte was benevens de drie door hem genoemde personen. Aangezien deze medebeklaagden waren in de rechtszaak tegen Jannah is het niet denkbeeldig dat één van hen verzoekers naam heeft doorgespeeld.

Verzoeker wenst nog te benadrukken dat hij in Gambia een bouwbedrijf en twee terreinen bezat. Hij moet dus wel goede redenen hebben gehad om zijn land te verlaten. Bovendien liet hij er een vrouw en vijf kinderen achter, wat opnieuw doet vermoeden dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Verzoeker concludeert dat de bestreden motivering te kort komt aan de zorgvuldigheidsplicht en dat dit onbehoorlijk gedrag uitmaakt van *“de Minister van Binnenlandse Zaken”*.

2.1.2. Verzoeker legt bij aangetekend schrijven van 24 april 2012 faxkopieën neer van een eigendomsattest landeigendom en twee bedrijfslicenties van zijn bouwbedrijf.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welk beginsel hij doelt daar waar hij zich, benevens de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, beroept op de schending van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*. Evenmin preciseert hij op welke wijze de bestreden beslissing, dewelke uitgaat van de commissaris-generaal en niet van de Minister van Binnenlandse Zaken, dit beginsel zou hebben geschonden. Derhalve wordt voormelde schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kan worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg evenmin dienstig aangevoerd.

2.2.3. Uit de lezing van het verzoekschrift en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker zich in wezen beroept op de schending van artikel 48/3 inzake de vluchtelingenstatus en op de schending van artikel 48/4 inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.6. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van dit asielrelaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit het land van herkomst. Verzoekers relaas situeert zich in de periode van juni tot september 2011, hetzij slechts acht tot vijf maanden voor het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS op 23 februari 2012. Hoe dan ook doet noch het aangehaalde tijdsverloop, noch de intensiteit van de gebeurtenissen afbreuk aan het voorgaande. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn geweest op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten.

Waar hem in de bestreden beslissing een gebrek aan kennis wordt verweten aangaande ex-minister Jannah, tracht verzoeker dit ten onrechte te vergoelijken doordat hij zich gereserveerd zou hebben opgesteld en doordat zij een zekere afstand bewaarden. Verzoeker omschreef zijn relatie met Jannah bij het CGVS immers zelf duidelijk als persoonlijke vriendschaps- en vertrouwensrelatie. Hij stelde Jannah persoonlijk te kennen en voegde toe: *“en we werden vrienden, en we vertrouwden elkaar, en ik ging naar zijn familiecompound (...)”*. Tevens zouden zij samen over politiek hebben gepraat. Ook andere familieleden van Jannah zou verzoeker al langer hebben gekend (*ibid.*, p.6-8). Gelet op deze verklaringen kon wel degelijk van verzoeker worden verwacht dat deze bij machte zou zijn te antwoorden op de in de bestreden beslissing aangehaalde, relatief evidente vragen over de ex-minister. Aangezien verzoeker, blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing, desalniettemin onwetend bleek over (i) het verleden van Jannah als minister; (ii) diens politieke aanhorigheid; (iii) de echtgenote en het gezin van Jannah; (iv) diens verleden in de Verenigde Staten, slaagt hij er geenszins in zijn persoonlijke vertrouwensband met deze ex-minister aannemelijk te maken.

Verzoeker legde daarenboven ongeloofwaardige en incoherente verklaringen af inzake zijn persoonlijke activiteiten voor en betrokkenheid bij de groep grond Jannah. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij vond dat het verdelen van de T-shirts op de wijze waarop zij aanvankelijk te werk gingen te riskant was, dat hij daarom voorstelde om zelf 35 T-shirts mee te nemen en te verdelen en deze vervolgens uitreikte aan mensen die hij kende of vertrouwde (*ibid.*, p.7, 11). Desondanks bleek hij even verder tijdens het gehoor niet te kunnen aangeven aan wie hij deze T-shirts dan wel zou hebben gegeven. Wanneer hij erop werd gewezen dat hij eerder zelf aangaf dat hij deze gaf aan mensen die hij vertrouwde, verklaarde hij: *“Ik ken die mensen, maar ik zal een voorbeeld geven, ik kom hier, en ik ken je en ik vertrouw u, en dan vroeg ik of hij nog iemand kende...”* (*ibid.*, p.12), hetgeen niet kan worden gerijmd met zijn eerdere, duidelijke verklaringen. Verzoekers verklaring dat het niet denkbeeldig is dat hij, zonder namen te vragen, met mensen zou hebben gepraat over acties tegen het bewind en hieruit afleidde of deze zijn gedachtegoed deelden, doet evenmin afbreuk aan voormelde incoherentie. Daar hij aanvankelijk duidelijk aangaf dat hij de T-shirts enkel uitdeelde aan personen die hij kende en vertrouwde, en dit omdat hij geen risico's wilde nemen, is het gegeven dat hij later niet in staat bleek aan te geven aan wie hij de T-shirts zou hebben uitgedeeld en laat uitschijnen dat hij deze zou hebben uitgedeeld aan wildvreemden, en dit zonder zelfs maar hun naam te vragen en louter op basis van een kort gesprek, niet-plausibel. Dergelijk gedrag hield voor hem immers meer risico's in dan de aanvankelijke wijze waarop de T-shirts, die al rijdend uit de pick-up van Jannah werden gegooid waarbij verzoeker optrad als chauffeur (*ibid.*, p.7), werden verdeeld.

Verzoeker bleek bovendien een gebrek aan kennis te vertonen omtrent de activiteiten van ex-minister Jannah, de groep rond deze persoon en de personen die bij diens activiteiten en groep betrokken waren. Zo blijkt uit terechte motivering in de bestreden beslissing dat hij slechts de namen kon geven van drie personen die betrokken waren bij de activiteiten van Jannah, waarbij opvalt dat hij enkel die namen kon geven die in de Gambiaanse media werden genoemd als de namen van de medegearresteerden en -veroordeelden van Jannah doch geen namen kon geven van andere personen die betrokken waren bij diens activiteiten. Dat hij in Bajiga geen toegang had tot deze media doet aan deze vaststelling geen afbreuk nu hij hiervan achteraf kennis kon nemen. Verder stroken noch verzoekers verklaring in het verzoekschrift dat hij de T-shirts alleen verdeelde, noch zijn in de bestreden beslissing aangehaalde verklaring dat de drie door hem genoemde personen rondreden om de T-shirts

te verdelen, met de informatie in het dossier waaruit blijkt dat één van deze drie personen instond voor het printen van deze T-shirts en dat de andere twee instonden voor de verdeling hiervan (administratief dossier, stuk 11: landeninformatie). Gelet op zijn beweerde activiteiten kon nochtans wel degelijk redelijkerwijze worden verwacht dat hij van deze taakverdeling op de hoogte zou zijn. Bovendien blijkt uit de in de bestreden beslissing terecht aangehaalde verklaringen dat verzoeker een manifest gebrek aan kennis vertoonde omtrent de herkomst van de T-shirts die hij nochtans zou hebben verdeeld, daar waar hij niet kon aangeven wie deze maakte of instond voor het printen ervan, noch waar deze T-shirts werden gemaakt. Dit alles klemt nog des te meer daar verzoeker, in tegenstelling met wat hij laat uitschijnen in het verzoekschrift, bij het CGVS, wanneer werd gevraagd wat voor groep het was en of de groep een naam had, niet bleek te weten dat 'Coalition for Change' de naam van de groep rond Jannah was, en dit ondanks dat dit deze naam blijkens zijn eigen verklaringen en blijkens de informatie in het dossier op de T-shirts die hij zou hebben verspreid werd vermeld (administratief dossier, stuk 3, p.12; stuk 7, vragenlijst, p.3; stuk 11: landeninformatie). Voorts motiveert de bestreden beslissing met recht dat verzoeker een gebrek aan kennis vertoonde inzake de activiteiten van deze groep in het buitenland.

Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing blijkt verder dat verzoeker niet in staat bleek zijn problemen en de arrestatie van Jannah op een coherente wijze te situeren in de tijd doch dat hij in de loop van zijn asielprocedure deze nu eens in juni 2011 situeerde en andere keren in juli 2011, dat hij de arrestatie van Jannah verkeerdelijk situeerde in juli 2011 wanneer hiernaar rechtsreeks werd gevraagd en dat de chronologie van zijn relaas niet kan worden gerijmd met de informatie in het dossier omtrent de arrestatie van Jannah. Dat dit alles logisch zou zijn gelet op de sindsdien verlopen tijd kan omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen niet worden aangenomen.

Bovendien is het, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, merkwaardig dat verzoekers echtgenote het risico zou nemen om hem in Bajiga te komen bezoeken, en dit net nadat zij door de politie was meegenomen en zou zijn ondervraagd over waar verzoeker op dat moment verbleef.

De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en van zijn verklaarde vrees voor vervolging wordt tevens op fundamentele wijze verder ondermijnd door het neergelegde rijbewijs. Uit dit document blijkt immers dat het op 28 september 2011 door de Gambiaanse autoriteiten te Banjul werd uitgereikt op naam van verzoeker (administratief dossier, stuk 10: documenten). Dat de Gambiaanse autoriteiten, indien hij daadwerkelijk werd gezocht en vervolgd en ingevolge hiervan zijn land van herkomst zou zijn ontvlucht, op verzoekers naam een internationaal geldig rijbewijs zouden afleveren is niet aannemelijk.

Het geheel van de voormelde vaststellingen volstaat om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

De neergelegde documenten vermogen niet de teloorgegane geloofwaardigheid van dit relaas te herstellen. Het krantenartikel in het administratief dossier is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon, hetgeen tevens blijkt uit verzoekers eigen verklaringen (administratief dossier, stuk 3, p.5; stuk 10: documenten). Dergelijke algemene informatie is geenszins dienstig om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Het visitekaartje van advocaat Lamin Camara betreft louter een visitekaartje van deze advocaat. Dit kaartje bevat slechts een aantal gegevens betreffende voornoemd persoon doch toont niet aan dat verzoeker betrokken zou zijn geweest bij de groep rond Jannah, noch dat hij ingevolge deze betrokkenheid zou worden gevisieerd in zijn land van herkomst (administratief dossier, stuk 10, documenten). De overige in het administratief dossier opgenomen documenten (administratief dossier, stuk 8; stuk 10: documenten) en de documenten die bij aangetekend schrijven van 24 april 2012 aan de Raad werden overgemaakt (rechtspiegingsdossier, stuk 7) bevatten slechts een aantal gegevens die betrekking hebben op de identiteit en herkomst van verzoeker en zijn kinderen en op verzoekers professionele activiteiten en eigendommen, dewelke niet ter discussie staan. Zij bevatten geen elementen die betrekking hebben op verzoekers asielrelaas of die afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde concrete vaststellingen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.7. Gelet de *sub* 2.2.6. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende

gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS